

33. nedjelja kroz godinu B

Gospodin govori: Ja zvam svoje naume koje s vama namjeravam – naume mira, a ne nesreće: zazivat ćete me, i ja ću vas uslišati. (Jer 29,11.12)

Prvo čitanje

Daniel 12,1-3

U ono će vrijeme ustati Mihael, knez veliki koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti – svi koji se nađu zapisani u Knjizi. Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu: jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost. Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti kao zvijezde navijeke, u svu vječnost.

Drugo čitanje

Hebrejima 10,11-14.18

Svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne mogu odnijeti grijehâ. A Krist, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijeh, zauvijek sjede zdesna Bogu čekajući otad dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim. Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene. A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih.

Evandjelje

Marko 13,24-32

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: "U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba."

"A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac."

Za razmišljanje

Danas je nedjelja kad se opisuju strahote sudnjeg dana. Ali danas je i nedjelja nade, očekivanja Boga, njegova dolaska i slave. Oba aspekta odražavaju i našu vlastitu stvarnost. Svijet u kojem živimo nije obilježen jedinstvenošću i sveobuhvaćajućom harmonijom, nego napetostima između dobra i zla, boli i radosti, života i smrti, rasta i prolaznosti. Slika za to je smokva: kao što u prirodi svake godine doživljavamo smrt i uskrsnuće, slično doživljavamo i u ljudskom bivovanju. U bezbrojnim oblicima ponovnog dolaska, novog postajanja života doživljavamo Božju vjernost prema nama.

Ovdje dotičemo jedan bitni aspekt svoje vjere, naime, da Stvoritelj života ostaje vjeran svojim stvorenjima i da on ima posljednju riječ. Čitava povijest svijeta je veliko gibanje nastajanja i prolaznosti, cvjetanja i venjenja. No, što god da se dogodilo, Bog nas ne napušta.

Najvjerodostojnije ostvarenje tog Božjeg obećanja jest sam Isus. On tu napetost ne ukida, nego je živi, trpi i ide pred nama na putu prema mjestu gdje će jednom i nama svaka suza biti osušena i gdje više neće biti smrti...

Ali on nije otišao pred nama da bi nas ovdje ostavio kao siročad. On je, iako kod Oca, uvijek s nama, i u susretu s njime smijemo iskusiti dijelić naše vlastite slave u obliku malih obećanja što se već ispunjuju. To uvjerenje i to iskustvo daju nam snagu za naš život i ispunjavaju nas sa zahvalnošću. Zahvalnost za iskustvo stalnog umiranja i uskršavanja tijekom naše prošlosti daje nam snagu za budućnost. Ako je Božje obećanje prisutno u našem životu, onda prošlost i budućnost bivaju osvijetljeni Božjim svjetlom, svjetlom koje dolazi od Krista koji je pobijedio smrt. Da je s nama do kraja svijeta, sve dane, u svakoj situaciji u kojoj se nalazimo ili u koju upadnemo, to je njegovo obećanje. To obećanje treba izoštriti naš pogled za sadašnjost i pomoći da porastemo u spremnosti da u njoj stvarno živimo. Jer ako Isusove riječi znače stalnu prisutnost u svoj prolaznosti, onda sve stvari i događaji dobivaju novi smisao, ulaze u novu perspektivu. Smijemo i moramo čvrsto vjerovati u život i gledati na njega optimistički. Pri tom pak se ne radi o nekoj teoretskoj spoznaji niti o površnom "Sve će biti dobro". Mi kao Crkva Isusa Krista moramo biti stvarni znak nade u ovom svijetu. Svijet mora po nama i na nama iskusiti da usred sve prolaznosti ima nešto za što se možemo uhvatiti, da iz mrtvoga nastaje život. Onda možemo mirna srca očekivati da prođu nebo i zemlja.